

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4199/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ортачко адвокатско друштво „Суботин“ из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Парлаћ, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1100/2018 од 15.01.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1100/2018 од 15.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1100/2018 од 15.01.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1100/2018 од 15.01.2020. године, усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 4686/2017 од 20.12.2017. године тако што је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати и то: на име тоталне штете на путничком возилу рег.ознаке ... износе од 175.431,76 динара са каматом од 12.02.2017. године до исплате и на име пореза на пренос апсолутних права при куповини половног возила 6.282,24 динара са каматом од 12.02.2017. године до исплате и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 22.500,00 динара и трошкове жалбеног поступка од 38.870,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 72/11 ...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер је у побијаној одлуци правилно примењено материјално право приликом оцене узрочно-последичне везе и одговорности туженог.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 22.06.2017. године, а поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу чланова 404. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом и другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић